

Hız. Peygamber (asm) ile iletişim kanalımız: Salâvatlar

Ahmet Bey: “Salâvatın önemi üzerinde durarak Salât-ı Tefrîciye duâsının manası ve ehemmiyetini açıklar mısınız?”

SALÂT VE SELÂM BİR KUR'ÂN EMRİDİR

Peygamber Efendimiz (asm) ile aramızdaki en hızlı iletişim kanalımız olan Salâvat, Kur'ân'ın emri ve tavsiyesidir. Kur'ân buyuruyor ki: “Muhakkak ki Allah ve Melekleri Peygamber üzerine salât ederler. Ey îmân edenler! Siz de O'na tam bir teslimiyetle salâvât getirin ve selâm verin.”¹

“Rahmet duâsı” mânâsında olan salâvât, selâmla birlikte kısaca “Sallallahü Aleyhi Vesellem.” Veya “Aleyhissalâtü vesselâm” denilerek getirildiği gibi, daha uzun duâ metinlerinin içinde de getirilebilir. Meselâ, namazda okuduğumuz et-Tahiyyâtü ve Allahümme Salli ve Bârik duâları esâsen birer salâvattan ibârettirler. Et-Tahiyyâtü duâsında Kâinâtın Mümessili ve İftihar Kaynağı Peygamber Efendimiz (asm) ile Kâinât Sultanı Cenâb-ı Hak arasında vâki olan bir selâmlaşma, tebrikleşme ve rahmet talebi vardır ki, bu duâdan bütün “salih kullar” inşallah hissedârdırlar. Allahümme Salli ve Bârik duâsında ise, Hamîd ve Mecîd olan Allah'tan, Peygamber Efendimiz'e (asm), Hazret-i İbrâhim'e (as) verilen rahmet ve bereketin verilmesi istenir.

SALÂVATIN RAHMETİ VE FEYZİ BİZE DÖNÜYOR

Namazda yaptığımız bu salâvatların dışında, Peygamber Efendimiz'in (asm) adını her duyduğumuzda ona (asm) salâvât getiririz, ona (asm) selâm ederiz. Her derdimizi, her sıkıntımızı, her hastalığımızı da bir vesîle biliriz ve hem bu vesîleyle ona (asm) salâvat getiririz; hem de onun (asm) vesîlesiyle Cenâb-ı Hak'tan kendi derdimiz için şifâ, devâ, rahmet ve bereket isteriz. Çünkü dertli olan bizleriz. Derman ise Allah'tandır.

Salâvat getirmek bizim için büyük feyiz kaynağıdır. Bir gün Peygamber Efendimiz

(asm) güler yüzlü ve sevinçli olarak meclise geldi. Ve şöyle buyurdu: “Bana Cebrâil (as) geldi ve dedi ki: ‘Yâ Muhammed! İstemez misin ümmetinden sana her salâvat getirene on salâvat getireyim, sana her selâm getirene de on selâm getireyim?’ Ne büyük müjde!” Bir başka hadislerinde Hazret-i Peygamber (asm): “İnsanların bana en yakını, bana en çok salâvat getirenidir.”² buyurmuşlardır.

SALÂT-I TEFRÎCIYENİN MANA VE MAHİYETİ

Salât-ı Tefriciye sıkıntılı hallerimizde okumamızda büyük feyiz, bereket ve fazîlet olan bir salâvâttır. Öyle ya, Peygamber Efendimiz’e (asm) gelen her dertli devâ bulmaz mıydı, her hasta şifâ bulmaz mıydı, her sıkıntısı olan ferahlığa kavuşmaz mıydı? Dertlerimizden kurtulmak ve sıkıntılarımızdan ferahlamak için Allah Resûlünü (asm) vesîle kılarak ve O’nu (asm) şefaathçi bilerek Allah’tan istemek ve Allah’a duâ etmek, Hazret-i Muhammed’e (asm) ümmet olmanın imtiyâzı ve Allah’a kul olmanın şerefinden başka bir şey olabilir mi?

Salât-ı Tefriciye’yi dertlerimiz ve sıkıntılarımız esnasında okuruz. Çözemediğimiz düğümlerin çözülmesi, üstesinden gelemediğimiz güçlüklerin kolaylaşması için Peygamber Efendimiz’in (asm) şefaathini dilemiş oluruz. Biliriz ki, derdimiz devam ettikçe, sıkıntımız sürdükçe, hastalıktan kurtulmadıkça bizim için “hususî duâ vakti” devam ediyor demektir.³ Bu süre içinde duâlarımıza devâm ederiz. Duâlarımızı kesmeyiz.

Nitekim Peygamber Efendimiz (asm); “Allah’tan, O’nun lütfundan isteyiniz. Çünkü Allah, kendisinden istenilmesini sever. İbâdetlerin en fazîletlisi, darlığın kalkmasını duâ ile beklemektir.”⁴ buyurmuştur.

SALÂT-I TEFRÎCIYE METNİ VE MANASI

Salât-ı Tefriciye duâsı şudur:

“Allâhümme Salli Salâten kâmileten ve sellim selâmen tâmmen alâ seyyidinâ Muhammedin’illezî tenhallü bihi’l-ukadü ve tenfericü bihi’l-kurabü ve tukdâ bihi’lhavâicü ve tünâlü bihi’r-Rağâibü ve hüsnü’l-havâtimi ve yüsteskâ’l-ğamâmü bivechihi’l-kerîmi ve alâ âlihî ve sahbihî fî külli lemhatin ve nefesin bi’adedi külli ma’lûmin lek.”

Mânâsı: “Allah’ım! Peygamber Efendimiz Hazret-i Muhammed’e (asm) en üstün, eksiksiz ve kâmil bir şekilde salât ve selâm olsun. O öyle bir Peygamber’dir ki, (asm) düğümler onun (asm) hâtırına çözülür, sıkıntılardan onunla (asm) çıkılır, hüznler, kederler ve ihtiyaçlar onun (asm) aşkına giderilir, her istenene onunla (asm) ulaşılır, işlerin sonu onunla (asm) güzel biter, yağmurlar onun (asm) mükerrem yüzü suyu

hürmetine yağar. Ona (asm), onun (asm) yakınlarına ve ashâbına bütün göz sahiplerinin göz açıp kapama sayısınca, her nefes alanın aldığı nefes miktarınca ve Senin bildiğın kâinâtın her zerresi adedince salât ve selâm eyle." Âmin!

Dipnotlar:

- 1- Ahzâb Sûresi, 33/56.
- 2- İhyâ, 1/891.
- 3- Sözler, s. 287.
- 4- Tirmizî, Daavât, 3804.